

ufornødne Arbejder, hvoraf nogle endog medføre Udgifter for Embedsmændene til Papir, Læs etc., saa turde det være det Naturligste, at den, der forlanger en saadan Udelse, er lægger et Vederlag til Embedsmanden derfor. Lovudkastets Lønningspositioner ere derfor ansatte med den Forudsætning for Die, at de omhandlede Gebyrer fremdeles tilflyde de vedkommende Embedsmænd, og Lønningerne maatte derfor under en modsat Forudsætning forhøies ikke ubetydeligt.

Til § 8.

Denne Paragraph er eenslydende med § 7 i det forelagte Forslag til Lov om Toldvæsenets Lønning.

Til § 9.

Den i denne Paragraph optagne Bestemmelse om, at Bestillingsmændene i de 3 første Classer udnævnes af Kongen og ere pensionsberettigede, svarer ganske til Bestemmelsen i Loven af 27de Januar 1852. Med Hensyn til Afdgangen for Bestillingsmændene i 4de Klasse til efter en vis Tjenestetid i Statens Tjeneste at erholde Kongelig Udnævnelse, fastholder nærværende Lovforslag det samme Aaremaal, som er fastsat i den ovennævnte Lønningslov, nemlig 10 Aar, hvorimod det er anseet for rettest og stemmende med hvad i lignende Lovforslag er optaget, at forandre Betingelsen derhen, at Tjenesten har fundet Sted ved Post- eller Telegraphvæsenet. Derhos er det forholdsvise Antal af de Personer, hvilke denne Afgang er forbeholdt, noget forandret og, i Overensstemmelse med hvad der gjælder for den tilsvarende Lønningsklasse under Toldvæsenet, ansat til Halvdelen af Classens Functionairer, altsaa 47, medens Loven af 27de Januar 1852 kun giver Afdgangen til 41½ pCt. eller til 41. Derimod er den 5te Lønningsklasse, for hvilken Loven af 1852 forbeholdt den nævnte Afgang til Pensionsberettigelse for et Antal af 33 af Classens 75 Underbetjente, udgaet af nærværende Lovforslag. Da det imidlertid ffjønnes at ville være for haardt imod dem, som allerede ere ansatte i Classen, om den dem ved Loven hjemlede Afgang skulde fratages dem, er der i Paragraphen optaget en Bestemmelse, som sigter til at bevare denne for dem i samme Omfang som nu.

Til § 10.

Den ved Kongelig Resolution af 29de September 1860 Officerer og Underofficerer forbeholdte fortrinnsvis Afgang til visse Embeder og Bestillinger under Postvæsenet, hvilken yderligere er bestemt ved de i Paragraphen anførte 3 militaire Love, er optagen her, og da Bestemmelsen i den Kongelige Resolution af 29de September 1860 om, at „Postmesterembeder paa 600 Rd.“ skulde henregnes til disse Embeder, ikke længere vil passe, naar nærværende Forslag bliver Lov, er der her foretaget den i saa Henseende nødvendige Forandring.

Den Jernbane- og Dampffibsposterpedienterne paahvilende Tjeneste er mere anstrengende og kræver et mere selvstændigt Arbejde end den, der paahviler de andre til samme Lønningsklasse som disse henførte Functionairer, hvilket har foranlediget, at man har foreslaaet en Stigning for dem til de høieste for denne Lønningsklasse opførte Lønningssatser. Da deres Stilling derhos efter foreliggende Erfaringer er særdeles svækkende for deres Helbreds er det anseet nødvendigt, at de efter 10 Aar, saadan Tjeneste skulde have fortrinnsvis Afgang til passende Postmesterembeder og Postepeditur-tjenester. De Embeder og Bestillinger, der her i Reglen vil kunne være Tale om, ere imidlertid netop de mindre, hvortil der alt er givet visse Militairpersoner fortrinnsvis Afgang, og det er derfor anseet for hensigtsmæssigt at optage en Bestemmelse om, at der gives disse Functionairer lige Afgang til disse Embeder og Bestillinger, som den Kongelige Resolution af 29de September 1860 (sfr. de 3 nye militaire Love) giver de dert betegnede Militairpersoner.

Til § 11.

Denne Paragraph, der har sit Tilsvarende i § 8 i Loven af 27de Januar 1852, har her erholdt en noget fyldigere Udfattelse, fordi det, som ovenfor viist, er bleven anseet for rettest at lade nogle i den nævnte Lov opførte Poster udgaae af den nye Lov, og for at det kan komme til at træde saa meget klarere frem, at Honorarer, Diæter, Kjørepenge osv. ikke ere indbefattede i de i Lovforslaget opførte Lønninger. Naar man ikke har optaget noget